

Anledningen til de Konflitter, som det af Thinget valgte System kunde aabne Veien for. Jeg skal derefter tillade mig med et Par Ord at dvæle ved de øvrige Endringsforslag, jeg har stillet, og da navnlig først ved Endringsforslaget Nr. 2, om hvilket jeg blot skal bemærke, at jeg ikke anser det for Andet end en ren Redaktionsændring. Hvad derimod Endringsforslaget Nr. 5 angaar, er det stillet for at indbefomme et Distrikt, der blev udtalt her ved Sagens 2den Behandling, nemlig at det med større Klarhed maatte fremgaa af selve Lovforslagets Text, at der i § 6, hvortil jeg ved forrige Behandling havde stillet et Endringsforslag, der blev vedtaget, maatte, skjøndt det maatte erkendes at ligge i Ordene, at Paragraphen ogsaa omfatter Inddæmningsdiger, udtrykkelig gjøres opmærksom paa disse Diger, og skjøndt jeg tror, at den Regel, som da blev indsat, er streng nok, har jeg ikke taget i Betænkning at stille et Forslag, der gaar ud paa, at, hvad særlig ældre Inddæmningsdiger angaar, kan den Ret, der omhandles i det Foregaaende, nemlig Ret til at kunne tilkalde Andre til at deltage i Udgifterne ved Diger, ikke anvendes overfor Nogen, hvis Eiendom ikke skylder Inddæmningen sin Tilblivelse. Det har forresten ikke Stort at betyde; thi lige over for de andre Ejskere, der vare tilstede, den Gang Inddæmningen blev oprettet, vil der jo efter al Sandsynlighed existere vedtagne Bestemmelser, der ere stadfæstede af Landvæsenkommissionen, og hvorved Forholdet til Inddæmningsdigeets Eiere er blevet reguleret. — Der blev fremdeles ved 2den Behandling til § 10 stillet et Forslag, som Thinget ogsaa vedtog, og som gik ud paa, at der ikke skulde negtes en Parcellejer Adgang til, naar han ikke var tilfreds med Digebestyrelsens Fordeling af Digebyrden; om jeg maa udtrykke mig saaledes, eller Digebyrden, som hvillede paa den samlede Eiendom, at forelægge Sagen for Landvæsenkommissionen. Det er ved Thinget vedtaget, som sagt, denne Bestemmelse, og jeg sluttede mig ogsaa dertil, men søiede til, at ved Siden af den Ret, der gives ham, burde han ogsaa være pligtig til at bringe denne Ret til Anvendelse indenfor en passende Frist, for at det Spørgsmaal ikke skulde henstaa uafgjort, og jeg har i den Henseende tilladt mig at foreslaa, at han skal gjøre den gjældende inden 4 Uger. Det har foranlediget en Omredaktion af hele Stykket, men der findes ikke nogen anden ny Bestemmelse end netop den, at Parcelleierens Ret til at gaa til Landvæsenkommissionen begrendefs til 4 Uger. — Hvad Forslaget under Nr. 7 angaar, ville erede Medlemmer maasse erindre, at der ved 2den Behandling blev foreslaaet af Udvalget, at der i 1ste Linie af § 11 skulde efter „Udgifter“ indstribes: „Anlægsomkostningerne derunder ikke indbefattede“, hvilket Forslag blev vedtaget, saa at der kom til at staa: „Digelagets Udgifter, Anlægsomkostningerne derunder ikke ind-

befattede, blive forskudsvis at udrede af Amtsreparationsfonden.“ Dette Forslag erklærede jeg mig tilfreds med, idet jeg erkjender, at ligesaa lidt som det har været Lovforslagets oprindelige Mening, ligesaa lidt kan jeg vedkende mig det som vigtigt, at et Digelag skal kunne forlange, at ogsaa Anlægsomkostningerne udredes forskudsvis af Amtsreparationsfonden. Men, saaledes som det er kommet til at staa, er der kastet Tvivl ind over den næste Sætning, der siger: „Dog kan Digelagets Bestyrelse med Amtsraadets Samtykke bestemme, at de til Dækning af ekstraordinære Udgifter nødvendige Midler skulle tilveiebringes ved Laan“. Nu kan man finde det tvivlsomt, om dette ogsaa gjælder Anlægsomkostningerne; men ligesom det som oftest vil vise sig, at Anlægsomkostningerne ville blive at skaffe tilveie ved Laan, saaledes kan det ikke tænkes at skulle være Lovens Mening at forbyde det, og allerede af den Grund har en Omredaktion været nødvendig. Men ved at komme til at sulte med hele dette Forhold, har jeg tillige fundet, at der manglede, eller at det i alt Fald var nyttigt, at der blev indsat en Bestemmelse i Lovforslaget, som udtrykkelig bemyndiger Digelaget som saadant, altsaa ikke de enkelte Interessenter i det, til at optage Laan til Oprensning af Beskyttelsesdiger. Det stiller sig jo nemlig saaledes, at det ellers vil have sine Vanskeligheder, naar et Digelag skal skaffe Penge til Stede for at anlægge Diget. Laanet kan jo ganske vist fordeles paa de enkelte Interessenter og thinglæses paa deres respektive Eiendomme, men det turde dog være en Fremgangsmaade, der i Praxis kan frembyde ikke saa Besværligheder, og Vanskelighederne ville maasse allerede opstaa med Hensyn til Opnaaelsen af et Laan, hvortil jeg ikke ser rettere, end at der i og for sig ikke er Noget i Veien for, at der i Loven gives en Bemyndigelse til, at Digelaget som saadant kan optage Laan, vel at mærke, naar Amtsraadet vil garantere det. Derved falder i alt Fald enhver Vanskelighed, hidrørende fra Spørgsmaalet om den enkelte Interessents Deltagelse i det, bort. Jeg har nu ikke fundet, at der for Amtsraadet, naar det forøvrigt fandt, at Omstændighederne talte derfor, kunde være nogen Betænkning ved at overtage saadan Garanti, idet der ved Lovforslagets øvrige Bestemmelser er gjennem Udpantningstrangen sikret det den rette Betaling baade af Afdrag og Renter. Da jeg, som sagt, har troet, at det vilde være en Bestemmelse, som i mange Tilfælde vilde have meget gavnlige Virkninger, og som i det Mindste efter den Maade, hvorpaa det stiller sig for mig, i intet Tilfælde vilde kunne have skadelige Virkninger, — det er jo i ethvert Tilfælde kun en Bemyndigelse for Amtsraadet, som det kan benytte eller lade være at benytte — har jeg troet at burde anbefale det høie Thing at vedtage Forslaget under Nr. 7, hvis væsentlige Indhold netop er det, jeg har tilladt mig at udvikle.